

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VII. Ab anno 560. ad annum 570.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Ab anno 550 ad 660.

55

✽(559.)✽ Justinianus gravi morbo laborat, jamq; mortuus creditur, inde magna seditio Constantinopoli excitata, ædes mercatorum direptæ & quasi in urbem captam sævitum est: sed per miraculum a tactu reliquiarum quatuor Sanctorum militum Martyrum, quæ nuper inventæ erant, è mortis faucibus ereptus & sanatus est, & cum eo pariter urbi reddita tranquillitas.

DECAS VII.

✽ *Ab anno 560. ad annum 570.* ✽

561. **B**elisarius implicat se conjurationi ✽ **B**adversus Justinianum, quâ detectâ eò infelicitatis & inopiæ deductus est, ut oculis prius orbatus mendicare cogeretur his verbis, *date Obolum Belisario quem fortuna clarum fecit, & invidia excæcavit.* Et quidem justo Dei judicio hæc facta sunt ob ea quæ in gratiam Theodoræ Augustæ contra Sylverium perpetraverat.

✽(562.)✽ Defuncto Childerico Francorum Regi succedit Clotarius, qui Parisios veniens, cum non satis coluisset S. Germanum in gravem morbum incidit, atq; ejus tantum veste attactâ sanatus, didicit

C. 4

post-

posthac eum ut Patrem revereri, sanctum quoq; Maurum & ejus monasteria multis bonis cumulavit, & vicissim majora beneficia recepit.

Aurelius Cassiodorus uti quondam apud Gothos Reges usq; ad Vitigem honoribus & præfecturis clarus, sic postea laboribus ad divinum obsequium in monasterio, quod ipse extruxit & locupletavit, gloriose conversis illustrior, plenus annorum & meritorum ex hac vita decedit.

✽(563.)✽ Justinianus Imp. incidit in hæresin Aphthardocitarum, seu Inruptibilium, ex qua nati sunt Monothelitæ, corruptus à Theodoro Cæsariensi multorum malorum architecto: Cùmque ad eandem invitaret omnes Episcopos, illi, fortiter se opponente Anastasio Sinaita Episcopo Antiocheno, in recta fide atque constantia, illius exemplo, retenti, nullis minis cessere.

Priscillianistæ in Synodo Braccarensi oppressi, in qua statutum, ut clerici ad vitandam suspicionem hæresis olera carne concocta prægustarent, non quod id Ecclesia, sed tempora exigent.

✽(564.)✽ Justinianus hæreticus persecutionis Orthodoxæ Ecclesiæ primum impetum facit in Euthychium Episcopum

Con-

Constantinop. quem falsò magnorum criminum accusatum per milites de sua sede extraxit, & Anaseam ad monasterium transportandum curavit. Substituens Joannem cognomento scholasticum, adulatorem aulicum & gratiæ imperatoriæ aucupem vaferrimum, & talem in omnibus, cujusmodi pastoribus hæretici confidere consueverunt.

Clotarius Rex Francorum filium suum Charamnum rebellem & cum Patre confingere ausum, victum & captum cum uxore & filiabus, à quibus ad rebellionem incitabatur, in tuguriolo rustico vivum combussit, supplicio Principe indigno, & eò indigniore, quòd à patre imperatum sit.

S. Medardus Noviomensis Episcopus vivere desit, cujus corpori humando ipse Clotarius humeros pheretro subjecit. Frater hic fuit S. Gildardi Episcopi Rothomagensis, quos eodem die natos, Episcopos consecratos, & mortuos (non tamen eodem anno) memorat S. Audoënus.

✱(565. ✱ Justinianus repentinâ morte mediâ nocte extinguitur, Imperii sui anno 38. cùm Anastasio Sinaitæ Antioch. Epif. exilium jam indixisset. Scribunt multi, & quidem antiqui impœnitentem, scribunt recentiores pœnitentem mortuum esse,

esse, id Dei iudicio & tribunali altissimo
relinquendum est. Fuisse fordida avari-
tiae virum, probant subditorum æquè per
se, quam per magistratus, ac divitum præ-
cipuè, per impacta falsa crimina expilati-
ones, & cum sordidis etiam hominibus
contumeliosi lucri societas, & quot novas
leges constituit veteresque restituit, tot ad
extorquendam pecuniam retia extendisse
videtur. Cæterum non refugit Ecclesia ea,
quæ ab eo justè sancita sunt, tenere & se-
qui, sicuti econtra quæ per fasque nefasque
servanda præcepit, meritò respuit.

Successit in Imperio Justinus Secundus
Dulcissimi filius ex Vigilantia sorore Justi-
niniani, sic iubente & urgente senatu.

Clotarius Rex Francorum moritur, ite-
rumque in quatuor Tetrarchias regnum
divisum est; Charibertus Parisiis, Childe-
bertus Sueffionibus, Guntheramnus Au-
reliis, Sigebertus Remis sedem fixere. Sic
divisa Francia sine dubio periisset, nisi Deus
ad unum Principem, ut servaret longius,
revocasset.

Picti populus in Britannia septentriona-
li ad Christum à S. Columbano convertun-
tur.

Hoc anno grassata est pestis atrocissima
Inguinaria dicta, quæ antequam locum a-
liquem

liquem inficeret, præcedebant signa per domos, ostia, vasa, vestimenta, quæ quò magis abluebantur, tantò fortius inhærebant; Refert S. Gregorius de puero quodam armentario, quòd hac lue correptus, subitò arcanâ quadam vi raptus in cœlum, donum linguarum acceperit, qui tertiâ die post brachia lacertosque suos & manus dentibus dilaniavit, & ita extinctus est.

✽(566.)✽ Justinus curam gerit Ecclesiæ, & ad pacem communem Ecclesiæ servandam disceptationem altercantium Episcoporum inhibet, a quibus primò animi ac postmodum etiam corpora sejungi consueverunt. Avaros quibus Justinianus annuam pensionem numeraverat, rejecit, per Photinum Belisarij privignum turbas Alexandrinas sedavit, pacis tum domesticæ tum externæ conciliator. Sed mirum potuisse simul cum his virtutibus, magna quoq; vitia copulari, ut quam bonus fuit Imperator tam malus esset civis, avarus qui præfecturas, imò & Sacerdotia auro venalia faceret, mollis, & obscœnus aded, ut non puderet eum promulgatâ constitutione sancire, legitima rata & consummata, matrimonia posse mutuo consensu conjugum dissolvi: pœnas insuper à Justiniano adversus illicita conjugia silere voluit.

✽(567.)✽ Justinus Imperator sub larva
justitiæ sævit in nobiles & Senatores quos
falsò accusatos suppliciiis afficit. Justinum
quoq; cognatum suum invidia & furore
actus Alexandriam deportari jubet, ibiq;
noctu miserè in lecto interimi conspiratio-
nis cujusdam insimulatum, neque potuit,
ipsius & Sophiæ conjugis suæ furor ante
restingui, quam in caput ejusdem Justin
Alexandriâ ad se delatum calcibus insul-
tassent.

Circa hæc tempora refertur Narses Dux
belli fortissimus malè a Sophia acceptus,
& quia Eunuchus lanam in palatio cum
puellis nere jussus, interminatus est Augu-
stæ telam quam nec ipsa nec ejus maritus
retexerent. In hunc finem Alboinum Re-
gem Longobardorum evocasse in Italiam
quâ deinde potiti sunt annos supra ducen-
tos; in Narsetis autem locum missus est
Longinus homo paratior ad accipiendam
quam ad inferendam cladem. Narrat Gre-
gorius afflictum Italiæ statum ante Longo-
bardorum irruptionem S. Redempto Epi-
scopo Ferentinati prodigiosè manifesta-
tum esse. Apparuisse enim noctu S. Euty-
chium Martyrem & ter hæc verba repeti-
isse, *finis venit universæ carnis*, quibus ver-
bis

bis non quidem sæculi consummatio significabatur, sed Italiæ clades & ruina.

Quod de Narsete dictum, id valde verosimiliter Baronius a Narsete pietate & fortitudine celeberrimo Duce removet & ab alio potius ejusdem nominis hanc telam contextam esse, aut vulgi inanem fabulam esse prudenter suspicatur, hoc certum est, parasse hoc anno Longobardos expeditionem, multis signis & ostentis divinitus prænunciatam.

✽(568.)✽ Alboinus Longobardorum Rex, Francorum amicitia fretus & Hunnorum societate potens, & a Saxonibus, Bulgaris, aliisque barbaris adjutus irrumpit in Italiam, non eam occupaturus, sed desolaturus, tantumque terrorem omnibus iniecit, ut de vita potius omnes quam de bello cogitarent, maximè cum bello Longinus præesset, neque belli neque pacis tempore in hac præfectura tolerandus.

Sophia Augusta Constantinop: auditis pauperum clamoribus, omnes ære alieno impeditos ad se accivit, & eorum debita creditoribus dissolvit: dignum Christianam foeminam facinus. Justinus quoque Imperator advocatis præfectis suis denunciavit, ut abstinerent ab omni injuria, & pauperum oppressione, vel alterum eligerent

Impe-

Imperatorem, se enim rapacibus nolle Imperare. Constituit post hæc severissimum urbis præfectum, & per istum uno è sublimioribus magistratibus è medio Imperatoris convivio vi abstracto, & verberibus affecto, caputq; raso, & nudo, super asinum per mediam urbem deducto, ac denique bonis, omnibus spoliato (quæ viduæ de ejus injustitia conquerenti, addita sunt) reliquos in officio continuit, & severum judicem amplissimis honoribus & perpetuâ urbis præfecturâ nobilitavit.

✽(569.)✽ Tiberius Comes excubitorum hoc anno illustri victoriâ Avares superavit, & ostendit Justino hanc gentem Romanis non esse metuendam, si illi a bono Duce regerentur,

✽(570.)✽ Hoc anno Longobardi instar incendii per Italiam decurrentes omnia depascunt, Roma & Ravenna tantum eorum furorem vitârunt, reliquæ urbes & castra ferè omnia depopulata sunt.

S. Germanus Episcopus Parisiensis, nihil reveritus coronam Regiam, in Charibertum ob inceastas nuptias anathematis fulmen torquet.

Moritur Paulinus Episcopus Aquileiensis, cui nomen Patriarchæ inditum, non tantum quia Metropolitanus erat, ut sicut
Archi-

Ab anno 560. ad 570.

63

Archiepiscopus Episcoporum sic & Patrum Princeps & primas diceretur) sed quia Schismatici sic Principem suæ sectæ, vocare soliti essent. Cùm autem Episcopi Venetiæ, Istriæ ac Liguriæ, revulsi essent à summo Pontifice in causa trium capitulorum, & Paulinus his omnibus præemineret, idem Patriarcha nuncupatus est, qui titulus veriùs præteritæ culpæ quam dignitatis est.

DECAS VIII.

✿ *Ab anno Christi 570. ad annum 580.* ✿

571. **A**lboinus post triennalem obsidionem Papiam capit, sed ab ejus direptione absterretur miraculo equi in medio portæ concidentis, nec ullâ arte exurgere valentis.

Paulò post cum regnâffet in Italia annos tres operâ conjugis suæ Rosimundæ, cui Veronæ in Convivio in granio Patris ejus Curimundi Regis vinum propinârat, interfectus est: Hæc enim furore correptâ Helmingem armigerum suû & Peredecum ad eum cædendum incitat, etiam corporis sui ad libidinem copiâ factâ: peractâ cæde fugit cum suo Helminge, Rayennam ad
Lon-